

че, наричат този закон „обичаен“, сякаш го разбират добре. По-скоро тук намират отражение средновековните астрономически представи.

Приетото днес Скалигерovo „астрономическо решение“, че когато разпнали Христос, имало лунно затъмнение и това се случило на 3 април 33 г. от н.е. [1154], не търпи и най-малката астрономическа критика. И това е добре известно, макар че днес се опитват да не го подчертават. Дават си вид, че проблемът не съществува. Вж. обсъждането в [544], т. 1.

„Евангелското затъмнение“ е много обсъждано в хронологичната литература и макар че характеристиките му са спорни, можем все пак да се опитаме да го датираме. Но ще трябва да разгледаме и двата варианта: за лунно и за слънчево затъмнение. Оказа се, че в интервала от 200 г. пр.н.е. до 800 г. от н.е. има подходящо астрономическо решение. Това е лунното затъмнение от 368 г. от н.е. Решението е намерено от Н. А. Морозов [544], т. 1. Но Н. А. Морозов не продължава изчисленията си до по-късните векове заради вече посочените причини – изпитва прекалено доверие в Скалигеровата хронология след VI в. от н.е. Авторът на това изследване изчисли целия исторически период до 1600 г. от н.е. и неочаквано откри още едно точно астрономическо решение. Това е лунното затъмнение от 3 април 1075 г. от н.е. Нашето решение се различава от Скалигеровото с 1000 години и със 700 от решението на Н. А. Морозов. Вж. подробностите по-долу.

Ще напомним пак, че едва от XI в. от н.е. има удовлетворително съгласуване на Скалигеровите астрономически дати с изчисленията, а съгласуването е сигурно едва от XIII в. от н.е.

Ако приемем, че затъмнението, описано в Евангелията, е СЛЪНЧЕВО, тогава трябва да обърнем внимание, че през XI в., в 1086 г. на 16 февруари наистина е имало ПЪЛНО СЛЪНЧЕВО ЗАТЪМНЕНИЕ, чиято фаза е минала над Италия и Византия. Подробности за съгласуването на това слънчево затъмнение със старинната църковна традиция, според която Христос е разпнат през XI в. Но тази църковна традиция, както доказваме в книгата „Царят на славяните“, греша със сто години. Оказа се, че по-подходяща е датата на слънчевото затъмнение от 1 май 1185 г. от н.е. Тя прекрасно съвпада с другите независими изчисления за датата на разпятието. В книгата „Античността – това е средновековието“ пак се връщаме на „евангелското затъмнение“.